

Τὰ πλοῦτῃ τὰ χειροπικιστὰ
 μέσ' ἐστὶ τερφεῖ γράφει,
 κ' ἔχει τὰσ' ἡμι χωριστὰ
 καὶ χῶμα τὸ χρυσάρι.

"Αἴ—Βασίλει, ρώτα μας
 γι' αὐτὰ τὰ περιεπιματά,
 καὶ μύρισε τὰ χῶματ' αὐτὰ
 νὰ δῆς ἂν λέμε ψέμματα.

"Αἴ—Βασίλει, σταματᾶ
 ἔμπρὸς τὸν Λευτέρη σουδ' α,
 καὶ πῶς ἐπλούτισε ρωτᾶ
 ἐρέτος ἢ μουφλοῦζα.

"Αἴ—Βασίλει, καὶ γιὰ μᾶς
 ἐργεταί με μπαλόνι,
 κ' ἔμπρὸς σὲ πλοῦτῃ Χαλιμας
 τὰ μάτια του γουρλώνει.

Γιὰ τὸς ἀνέλπιστα φιλά,
 τοῦ λένε, μὴ σκασιτῆς...
 τὸν Λάμπρο τὸν Κορομηλά
 πῆγαινε νὰ ρωτήσης.

"Αἴ—Βασίλει, ...τί γιορτή!...
 βραστὴ καὶ πέννα καὶ χαρτί.
 Φέρνει καὶ μύσχο σιτυετό,
 καὶ μπόλινο λιθάνι,
 νὰ λιβανίσουνε μ' αὐτὸ
 τὸν νέο τὸν τσοπάνη.

Φέρνει καὶ πῆτα φουσκωτή,
 καὶ λένε κάμπουσι κουτοὶ
 γιὰ τὸν ζυπνὸ τὸν Κρήτα
 πῶς πάτῃσε σ' τὴν πῆτα.

'Αρχμηνιὰ κ' ἀρχιχροιά
 —δέστε καμπόσους με σχοινιά—
 κ' ἀρχὴ καλὸς μας χρόνος,
 εὐοί, παιδιὰ, κ' ὁ Θρόνος.

**Μποναιμάδες μας κ' εὐχαίς,
 ὅπου πέφτουν σὰν βροχαίς.**

Ὁ Φασουλῆς, ποῦ δὲν ξεχνᾶ τὰ προπατορικά του,
 δῶρα πολλὰ σὰν κ' ἄλλοτε κ' εὐχαίς φιλοδωρεῖ,
 δίνει δὴδ σκούφιας νυκτικαίς τοῦ Μεγαλειοτάτου,
 παῦ σὰν τοῦ χάσουνε τὴν μιά, τὴν ἄλλη νὰ φορῆ.

Κεντὰ καὶ δρῶντα καὶ νοθροῦς,
 ζυτῆ τὸς κοιμημένους,
 ἀλλὰ καὶ σκούφους ἐρυθροῦς
 μοιράζει ζεβαμένους.

Τοῦ Διαδόχου Γενικῆν Διοίκησιν νὰ δράση,
 καὶ τὰ παλᾶ τὰ κάλαντα, ποῦναι γνωστὰ τοῖς πῆσι,
 νὰ μεγαλώση μὴ χαρὰ,
 ἔ ποτερᾶ, ἔ ποτερᾶ.

Τοῦς Πρίγκιπας σὰν κ' ἄλλοτε στολῆ νὰ περιβάλη
 καὶ μ' ἄσους πῆγαν σ' τὸ Γουδι νὰ ἀδελφωθοῦν καὶ πάλι.

"Ὅπως τῆς Ἀνορθώσεως δὲν εἶναι στρατιώτης
 νὰ στέλλεται σ' τὴν Κέρκυρα καθὼς ὁ Λαπαθιώτης.

Δέντρο πρωτοχρονατικό σ' τὸν Κρητικὸ τὸν πᾶνυ
 τὸν ἐλλοχῶντων τὸν φρικτὸν κρεμάλα νὰ τὸ κἀνη.

Μὰ καὶ στοῦς ἐλλοχεύοντας δέντρο ἕψηλό προσφέρει
 γιὰ νὰ κρεμάσουνε κ' αὐτοὶ σὰν δῶρο τὸν Λευτέρη.

Ἐτοῦς Στρατοῦλῆδες τροπάρι,
 δίχως ἐνοχλήσεις πέψεις,
 καὶ σ' τὸν Γιάγκο τὸν Γρυκάρη
 τοῦ Γκλήπη τὰς ἐπισκέψεις.

Εἰς τὸν Μπενάκη, ποῦ νοθρᾶ ζωντανέψε ζαγάρια,
 νὰ φέρη κ' ἐπιθήτορας με τέσσερα ποδιάρια.

Μιὰ φουσκὰ σ' τὸν Κορομηλά γιὰ τὸ περισσευμά του,
 καὶ γλαῦκα σ' τὸν Ἀλεξανδρῆ περὶ διὰ γραμμάτου.

Εἰς τὴν κυρία Θεμίδα πολυτελεῖς τῆβένους
 καὶ δικαστὰς εἰς τῆβενον ἐγκροθυλιμένους.

Μὰ καὶ σ' ὄλους τοὺς λογίους τῆς ἐνότης κ' ἐκτός σοφίας
 τῆβενον, ψηλό κολλάρο,
 κρᾶμβας, θριδικας, ἀφῶς
 συν ἐλαίω κ' ὀξυγάρῳ.

Σίδερὰ γι' αὐτοῦς, ποῦ θέλουν βουλευτὰς κ' ἀπὸ τὴν Κρήτη,
 καὶ μπουκάλα με κολόνια γιὰ τοῦ Ρέπουλη τὴ μύτη
 ὅς ἀμυντικά νὰ τᾶχη κατὰ πάσης εὐδοκίας
 δταν κἀνη ποτε ποτε τὰς γνωστὰς περιοδοίς.

Ἐτὸν Μαρκαντωνάκη ντέρη
 γελαστός νὰ τὸ βαρῆ,
 κ' ὄλο νὰ χῶνται σ' τὸ κέρη
 φιλελεύθερο: χοροί.

Εἰς τὸν Τζώρτζη τῆς Κερκύρας γιὰ τὰ πρὶν νὰ μετανοήσῃ
 καὶ σὰν Φάουστ κατὰ πάντα μὴ κ' γερὰ νὰ ξανανοήσῃ.

Ἐτὸν Μήτσο, ποῦ δὲν τὸν ξεχνῶν παλῆροι ρεπουμπλικάνους,
 νὰ βγῆ τῆς Ἀνορθώσεως ἀνορθωσιν νὰ κἀνη.

Ἀνορθωσιν καὶ σὲ παλῆρους καὶ νέους εὐδοίνας,
 καὶ πράγματα ν' ἀνορθωθοῦν, ποῦναι πολὺ πεσμένα.

Προγράμματα σ' τοῦς ἐκλογεῖς πατριωτῶν ὄσιων,
 συνδυασμοῦς κάθε παλῆρο καὶ νέου μας ἐγχερίτου,
 καὶ μὴ κλωστοῦσ' ἐτὰ πισινὰ πολλῶν πληρεξουσίων
 τῆς μακαρίτισσας Διπλῆς τῆς καὶ λαοπροβλήτου.

Καὶ καρισσῆσαι νομισμῆς,
 μ' ἄλλους λόγους ἀγγλισίας.

Λοιπὸν ὁ Στέλιος ὁ Βλαστός,
 νέος τὰ μάλιστ' ἀγαστός,

τὴν Μαρμετούλα τὴν γνωστὴ πῆρε τοῦ Παντελάκη,
 χριτομένο καὶ λεπτό καὶ τρυφερό πολλάκι,
 κ' ὀμένει τοὺς ἔσπεψαν σμενοὶ καὶ λευκοφόροι,
 καὶ τῶρα βάλανε κ' οἱ δὴ γιὰ τῆς Εὐρώπαις πλώρη.